

nt

naš tednik

LETO XXXVIII. Številka 29 Cena 8.— šil. (200 din)
Četrtek, 17. julija 1986

Poštnina plačana v gotovini Celovec P.b.b.
Erscheinungsort Klagenfurt/Izhaja v Celovcu
Verlagspostamt 9020 Klagenfurt/Poštni urad 9020 Celovec

Zelo lep uspeh za Oder mladje KDZ: za „Kričal bi“ so na Štajerskem prejeli prvo nagrado — „Zlato pero“.

Igralska skupina Koroške dijaške zveze Oder Mladje je letos konec junija gostovala na 29. mednarodnem odorskem festivalu v St. Lamprechtu na Štajerskem. Skupno je nastopilo na tem festivalu 24 skupin iz Španije, Anglije, Zahodne Nemčije, Belgije, Madžarske, Jugoslavije, Češke in Avstrije.

Oder mladje:

Festivalska nagrada

„Zlato pero,, za
„Kričal bi“

Tekst Petra Goebela in Herberta Houena „Zgodbe nekega mladostnika z vedenjskimi motnjami“ so člani Odra Mladje skupno z nadarjenim režiserjem Marjanom Stickrom preoblikovali in dopolnili z lastnimi izkušnjami in ga pod novim naslovom „Kričal bi“ letos januarja prvič predstavili javnosti. Igro „Kričal bi“ je festivalska žirija nagradila z „Zlatim peresom“. To nagrado so organizatorji igralskega srečanja v St. Lamprechtu podelili skupini za posebno posrečeno preoblikovanje obstoječe literarne predloge.

Kristijana Grilo, članica Odra Mladje k temu uspehu: „Ta nagrada je tudi za nas osebno veliko doživetje, ker dokazuje, da smo z resnim delom dejansko napredovali. Nastop v St. Lamprechtu je bil hkrati tudi zadnji s to predstavo. S tem je bil to tudi lep in spodbudljiv zaključek sezone.“

Ta lep uspeh potrjuje, da naj skupina tudi v bodoče nadaljuje že načrtano pot kritičnega mladinskega gledališča.

Mladjencem k „Zlatemu peresu“ iskreno čestitamo.

Pismo iz uredništva

Eden največjih problemov za bralce in časnikarje je brez dvoma vprašanje časopisnega prostora. Le-tega je vedno premalo, tako, da vsak (upravičeno) godrnja: bralci, ker je premalo novic, zlasti domačih, mi pa, ker imamo premalo prostora. Zato smo se odločili za tale poizkus: programa ORF po možnosti ne bomo objavljali; izhajamo iz tega, da ga - zaradi številnih ponudb - že tako vsak ima.

S tem, da objavljamo samo še RTV-Ljubljana, imamo stran in pol več prostora za domače novice.

Prosimo pa, da nam pišete, ali se s to uvedbo strinjate. Če ne, se bomo seveda spet vrnili k stari ureditvi.

Tovarna Unior v Borovljah: zakaj izsiljuje VOEST?

Ni dovolj, da je VOEST uničila v Borovljah delovna mesta. Sedaj pa še izsiljuje tovarno Unior. Za prazne umirajoče tovarniške hale bivšega področja AUSTRIA DRAHT zahteva VOEST 18 milijonov šilingov.

To je izzvalo pretekli teden ostro reakcijo s strani koroške deželne vlade. Namestnik deželnega glavarja Er-

win Frühbauer je hkrati predlagal, da naj bi področje prevzela Koroška družba za naselitev podjetij (BEBAG), ki jo nosijo socialni partnerji in bi le ta areal upravljala BEBAG kot zaupnica dežele. BEBAG bi potem oddajala dele področja serioznim investitorjem. Tako bi obšli licitiranje cen za zemljišče, kakršno sedaj vsiljuje VOEST (str. 3).

Akcija „Kulturni bus pride“ v polnem teku

„Kulturni bus“ obeh kulturnih in političnih organizacij je že obiskal mnogo krajev in ljudi. Sliko z najbolj aktivnim „šoferjem“ Gabrijelom Wuttijem smo posneli v Beljaku. Beri str. 2/3.

Tednikov komentar

PIŠE JANKO KULMESCH

Čas za kritično bilanco

Skupina slovenskih študentov na Dunaju je še do pred kratkim kritizirala tako imenovano „politično malih korakov“, s katero upajo na še politične organizacije na predovati. V listu „Podmorica“ (ki pa se že dalj časa ni več pojavila; je mar sama utonila?) smo večkrat brali ostro kritiko na račun take politike.

Brali smo, da pogovori z zvezno vlado ničesar ne prinesejo, da so bile številne vožnje na Dunaj v resnici prazni kilometri — na drugi strani pa da pogršajo konkretne akcije: le-te da bi bolj učinkovale na avstrijske oblasti in vrhu tega zbudile predvsem prizadeto narodno skupnost iz njene nevarne letargije.

Njihov recept, po katerem naj bi naši politični zastopniki, „ozdraveli“, bilahko z reduciriral na formulo: pomagaj si sam, če hočeš, da ti bo pomagano.

Brez dvoma bo ta ali oni rojak še vedno godrnjal, študenti da „naj bodo tihi“; saj da niso nič drugega kot „toča pod streho“. K sreči ti „kritiki“ niso več preveč aktualni.

Bolj aktualne, ker namreč upravičene, so kritične ugotovitve, ki pravijo: študentje se zanimajo za vse ugodnosti in udobnosti, toda (narodnostna) politika pa jim ni ti več deveta briga.

Kljub temu bi bilo napačno, če ne bi hoteli priznati, da kritika naših dunajskih „Podmorščakov“ ni zgolj prazno besedičenje. O tem zgovorno priča njihova pogumna in v določeni meri uspešna kolodvorska akcija.

Zakaj te besede o naših študentih?

Znano je, da je 7. julij 1976 „rojstni dan“ Zakona o narodnih skupnostih. 10 let je torej od tega, ko so nam vsilili zakon oziroma odredbe, zaradi katerih je prišlo do ugotavljanja manjšine in je

nad dve tretjini naših ljudi izključenih iz osnovnih narodnih pravic.

Hkrati pa smo tudi v zadnjih 10 letih upali, da bodo avstrijske oblasti morda le pripravljene honorirati našo politiko malih korakov. S tem, da smo bili mirni, smo pričakovali, da bomo na Dunaju in v Celovcu morda le napredovali.

Toda: čim bolj je svoje dni kdo na to upal, tem bolj mora pravzaprav danes biti razočaran.

Že leta zahtevamo, se pogajamo in urgiramo — na podlagi „znamenitega“ Operacijskega koledarja — rešitev vprašanja radia ter televizije, trgovske šole, gmojne podpore in otroških vrtec. Avstrijske (in še posebej koroške) oblasti nam nočejo priti nasproti, zato pa so nam naprtili diskusijo o dvojezični šoli.

Sicer nočem s tem gojiti spet golega pesimizma. Dosežki naših rojakin in rojakov na političnem, kulturnem in gospodarskem področju so brez dvoma veliki. Ustvarili smo nad 1000 novih delovnih mest, uspehi samostojnega političnega gibanja niso več omejeni samo na občinsko raven in tudi številne kulturne prireditve dokazujejo, da smo polni življenja.

In vendar: biti poln narodnega življenja, hkrati pa zaman čakati na uresničitev življenjsko važnih pravic — ni to kljub temu prvi korak v narodno letargijo in zadnji korak v narodno smrt?

Kajti: biti sicer kulturno prisoten, a politično zaostajati s svojimi koraki — v tem primeru nam je še najprej zagotovljen narodno-folklorni muzej.

Zato: 7. julij 1986 je več kot neka okrogla obletnica.

Je to predvsem tudi čas za bilanco; kritično, pošteno in odkrito.

Osrednji tajnik NSKS Franc Wedenig v pogovoru z NT:

„Ljudje pričakujejo superen časopis NSKS in ZSO za nemškogovoreče Korošce“

Akcija „Kulturni bus pride/Der Kulturbus kommt“ je že v polnem teku. Doslej je „Kulturni bus“ bil mdr. v naslednjih krajih: Celovec, Dobrla vas, Žitara vas, Št. Primož, Loče in Beljak, še ta teden pa bo „Kulturni bus“ prišel tudi v Wolfsberg in Pliberk. Ponovno se je pokazalo, da je informacijska dejavnost za nas izredno velikega pomena. Predvsem v pogovorih z nemškogovorečimi Korošci se je izkazalo, da so večinoma samo enostransko oz. narobe informirani.

Akcija „Kulturni bus“ se je izvedla na pobudo koordinacijskega odbora obeh osrednjih političnih organizacij NSKS in ZSO. V tej zvezi je osrednji tajnik NSKS, Franc Wedenig, v pogovoru z NT poudaril: „Ker je za nas koroške Slovence informiranje širše javnosti tako važna zadeva, se je treba posluževati tudi novih oblik informiranja. Dozdajšnji odmevi na „Kulturni bus“ nas v tem potrjujejo.“

Mnogo ljudi iz drugih držav in nemškogovorečih Korošcev, ki so se zanimali za ponudbo „Kulturnega busa“, so med drugim tudi rekli, da želijo redne informacije o koroških Slovencih. Vprašali so se, zakaj to Slovenci prepustijo Heimatdienstu.

Osrednji tajnik Franc Wedenig na vprašanje, ali nameravata Narodni svet in ZSO izdati za redno informacijsko glasilo za nemškogovoreče Korošce:

„V okviru informiranja smo že izvedli vrsto iniciativ“

„Pri nas smo že dalj časa pričarani, da je tako glasilo nujno potrebno. Hkrati pa bi poudaril, da smo že vrsto iniciativ v to smer izvedli. List „Morgen/Jugri“ izhaja skoraj deset let in ga razpošiljamo na vsa gospodinjstva južne Koroške. Brez naše podpore pa bi tudi ne mogli redno izhajati številni dvojezični občinski listi.“

Nadalje je osrednji tajnik opozoril na ustanovitev in dejavnost „Slovenskega centra“ na Dunaju. Wedenig: „Kako važna je ta dejavnost, se je

Osrednji tajnik NSKS, Franc Wedenig

posebno pokazalo ob obisku enega najvišjih južnotirolskih politikov, frakcijskega vodje SVP Huberta Frasnellijsa: po

„Glasilo za celo Koroško zahteva ogromno denarja“

zaslugi Slovenskega centra je Hubert Frasnelli obiskal našo narodno skupnost in spoznal njen zaskrbljiv položaj. Medtem je na podlagi teh spoznanj pri neki diskusiji v Innsbrucku javno nastopil proti predsedniku Heimatdienstu. Seveda pa tudi delovanje Slovenskega centra stane veliko denarja.“

Kot vidimo, sta južna Koroška in izvenkoroška javnost še kar dobro oskrbljeni z našimi informacijami. Kaj pa je z ostalimi, nemškogovorečim delom Koroške?

Osrednji tajnik NSKS Franc Wedenig: „Tudi tega nismo čisto pozabili. Opozoril bi na skupno nemško izdajo Našega tednika ter Slovenskega vestnika za celo Koroško leta 1984, ko sta se KHD in FPÖ z vso silo zagnala v referendum proti skupni dvojezični šoli. O potrebi rednega informi-

ranja nemškogovorečih Korošcev se zavedata tako Narodni svet kot ZSO, kar je prišlo tudi do izraza na zadnjih občnih zborih obeh osrednjih organizacij. Vemo, da naši ljudje — neglede na to, h kateri organizaciji pripadajo — od nas pričakujejo uresničitev takega časopisa. Na vsak način pa bi to morala biti skupna akcija obeh osrednjih organizacij. Saj bi nihče ne razumel, če bi organizaciji niti v vprašanju skupnega časopisa za nemškogovoreče Korošce ne našli skupnega jezika.“

Zakaj pravzaprav sploh še ni prišlo do skupnega časopisa?

„Je pač tako: hotenje je eno, denar pa drugo“ tako Franc Wedenig, osrednji tajnik NSKS dalje: „Redno izdajanje glasila za celo Koroško če tudi smo štirikrat na leto, zahteva ogromno denarnih sredstev. Teh v tako napeti finančni situaciji iz rednega proračuna naše organizacije ni možno dodeliti. To velja najbrž enako za ZSO. Uresničitev načrta je torej odvisna od tega, ali bo nam uspelo organizirati dodatna sredstva. Problem je zgolj finančni, glede uredniškega kadra ne vidim večjih težav.“

Tovarni Unior v Borovljah: zakaj izsiljuje VOEST?

(Nadaljevanje s 1. strani) Investicijah, ki bodo dosegle 300.000,— šilinga na delovno mesto.

Eden od obeh predsednikov BEBAG je predsednik koroške trgovske zbornice Karl Bauer. Prav o predlogu BEBAG pa generalni direktorji VOEST v Linzu še niso ničesar čuli. Inž. Siegfried Bauer nam je le delovna mesta, sedaj pa prepoveduje s svojimi cenami, da bomo na tem področju naselili nova podjetja,“ tako Baurecht v pogovoru z NT. „Ne bomo puščali, da bi VOEST zdaj s visokimi cenami pri prodaji svojih objektov morda pokrivala svoje izgube na Štajerskem.“

Kot je Burecht dejal, računamo BEBAG s tem, da bo dobila areal, raznim firmam pa ponudila zaradi znane krizne situacije, ki vlada v Borovljah, povsem posebno subvencije pri

sedaj s strani BEBAG“, tako Bauer.

To nam je potrdil tudi Frühbauer: „VOEST res ničesar nima s strani BEBAG. Mi se z njo sploh ne bomo pogovarjali, ampak samo še z lastnico VOEST: republiko Avstrijo. Za nas je cena, ki jo zahteva VOEST, kratkomalo nesprejemljiva“. Zato se je Frühbauer pretekli četrtek sestal na Dunaju s pristojnimi ministri Lacino (finance) in Streicherjem (podržavljena industrija): „Oba ministra podpirata koroški predlog“. Glede Uniorja pa je Frühbauer izrecno poudaril, da ima Koroška interes za naselitev te firme v Borovljah: „Na žalost sem moral zaradi situacije v zvezi z

avtocesto odpovedati svoj obisk v Uniorju v Žrečah, ki bi moral biti pretekli torek. Vendar sem danes dobil od delegacije sindikalistov izredno pozitivna poročila. Unior je res seriozen partner,“ tako Frühbauer v včerajšnjem pogovoru z našim tednikom.

Da je tudi novi minister za podržavljeno industrijo, Rudolf Streicher, resno zainteresiran na izboljšanje položaja v Borovljah, izhaja iz pisma, ki ga je dobil KEL te dni od novega ministra. „Predvsem bivši areal podjetja Austria Draht je najbolj ugoden za nova podjetja,“ piše Streicher. Pismeni stiki v zadevi Borovlje pa obstajajo tudi med deželnim glavarjem Wagnerjem in KEL.

sistem od ab ,irot sbelstl itinol oksnsjns T2EOV tskrt pred strnjeno fronto, ki zagovarja Unior in s tem navsezadnje boroveljske delojemalce. „Nekaj pa si naj VOEST zapiše za uho: sedaj nam je ušlo že več podjetij, ki bi se sicer rada naselila v Borovljah, ko so zvedeli za cene, ki jih zahteva VOEST. Vendar ne bodo mogli v Linzu dolgo več nastopati tako mogočno in govoriti samo o tržnih cenah.“

Bodo hale pač prazne in počasni propadle. Potem pa zanje nihče ne bo več nudil niti šilinga,“ tako predsednik Baurecht, ki je s tem morda še najbolj zadel v črno.

Borut Sommeregger

Z velikim zadoščenjem smo na Koroškem sprejeli vest, da ne bo prišlo do gradnje nadaljnje jedrske elektrarne v Prevlaki v sosednji Sloveniji, je v posebni izjavi za liste poudaril predsednik KEL Karel Smolle.

KEL pozdravlja preprečitev gradnje jedrske elektrarne v Prevlaki v Sloveniji

KEL je vedno zastopala konsekvantno protiatomsko linijo. To ji daje tudi moralno pravico, da tolmači prijateljem v sosednjih deželah skrbi Korošcev obeh jezikov. Semkaj sodi med drugim nujna zahteva po učinkovitem alarmnem sistemu med Koroško in atomsko elektrarno Krško.

Kot že v primeru načrtovane atomske deponije pri Sloveniji Gradcu — katere pa ne bodo gradili (NT je o tem obširno poročal) —, bo KEL tudi v bodoče konsekvantno zastopala koroško linijo.

„To se naj ne razume kot vmešavanje v notranje zadeve; nasprotno: Slovenija se vede nasproti Koroški mnogo bolj odprto, kot na

Predsednik KEL Karel Smolle

primer bavarski ministrski predsednik Strauß nasproti svojim vladnim kolegom Solnograške in Zgornje Avstrije“, tako Smolle.

V mednarodni komisiji 13. kongresa ZKJ je med okoli 30 govorniki več delegatov spregovorilo tudi o perečih temah odnosov s sosedi, politiki odprtih meja, odnosu do naših manjšin v sosednjih državah in do narodnosti doma, beseda pa je nanesa tudi na skupni slovenski kulturni prostor. Edino ostro (ob)sodbo je o tej temi izrekel Petar Dodik, delegat ZK Bosne in Hercegovine.

Kaj očita Petar Dodik zamisli in praksi skupnega slovenskega kulturnega prostora? Iz stenograma njegovega govora (delegati so imeli možnost svoja izvajanja avtorizirati) navajam, kaj je P. D. dejal v tretji in četrti točki svojega izvajanja:

„... tretjič, ne smemo podpreti teze, da naj bi odtod, iz Jugoslavije organizirali in finansirali nekakšno kulturno misijo med našimi manjšinci ali da bi organizirali kako drugo, tudi gospodarsko dejavnost, ki bi bila namenjena samo pripadnikom manjšine. To bi bilo v nasprotju z načeli naše zunanje politike, posebej še o nevmešavanju v notranje zadeve katerekoli države. Zaradi tega je nesprejemljiva tudi teza, o kateri je včeraj tu govorila neka tovarišica, o skupnem kulturnem prostoru, na katerem žive Slovenci.

Nevzdržnost te teze sledi iz naslednjih dejstev: a) enotni kulturni prostor predpostavlja določena ozemlja, se pravi, Slovenijo, področje Avstrije, Italije in Madžarske, na katerih živi slovenska manjšina. Pred očmi moramo imeti, da slovenska manjšina ne živi strnjeno na ozemljih drugih držav, celo tedaj ne, če ja na kakšnem ožjem območju v večini; b) enotni kulturni prostor ni imaginarna stvar, sestavljen je iz ozemelj slovenske države in teritorija drugih držav, na katerih naj bi, po mnenju avtorjev, izvajali nekakšno skupno kulturno dejavnost, nekakšno kulturno misijo. Kdo vodi to misijo, kdo jo finansira, čemu služi? Ohranjanje identitete slovenske manjšine mora biti predvsem stvar manjšine same v sodelovanju z demokratičnimi silami dotičnih držav, in samo ob tem pogoju imajo možnosti za uspeh; c) kaj bi bilo, če bi naši sosede, katerih manjšine so v Jugoslaviji znatno številnejše, postavili tezo o enotnem kulturnem prostoru Albancev ali Madžarov, na primer, in kulturni misiji med njimi ali o ustanavljanju in podpiranju podjetij samo za lastne manjšince oziroma, da bi razvijali dejavnost

za krepitev njihove gospodarske moči. Mar to ne bi bilo očitno vmešavanje v notranje zadeve naše države in ali bi to komu mogli in smeli dovoliti? Tistega pa, česar ne moremo dovoliti drugim, ne moremo zahtevati od drugih, da dovolijo nam.

Razen tega kultura nekega naroda ne more in ne sme biti izolirana od kulture drugih narodov.

šnega koroškega Heimatdienst ali koga iz Liste za Trst — se pravi od najbolj zagrizenih nasprotnikov Slovencev, pa ne samo Slovencev, marveč tudi vse Jugoslavije, nasprotnikov dobrih sosedskih odnosov. P. D. bi se lahko ob obiskih v teh podjetjih prepričal, da so to dvojezična podjetja, da ni v njih zapostavljanja Italijanov ali nemško govorečih Avstrijcev. Da pa imajo takó Sloven-

magati manjšini? Po mnenju P. D. ne sme, ker je po njegovem to celo v nasprotju z načeli naše zunanje politike! Zakaj pa potem v sedmem poglavju zvezne ustave piše, da se SFRJ zavzema „za spoštovanje nacionalnih manjšin, všteti pravice delov jugoslovanskih narodov, ki živijo kot nacionalne manjšine v drugih državah“? Zakaj pa potem ustava SR Slovenije v prvem delu, 2. členu piše o izpolnjevanju dolžne skrbi SR Slovenije in zavzemanju za ureditev položaja slovenske narodne skupnosti v zamejstvu in Slovencev v tujini — zakaj?

Ali more biti skrb nekako nematerialna, neotipljiva, zgolj verbalna? Da dobivajo slovenski rojaki onkraj meja gnotno pomoč, ni nikakršna javna tajna, da temu ne ugovarjajo ne samo demokratične sile večinskih narodov, marveč tudi uradna telesa dosedanjih držav, je prav tako res. Da, matični narod (so)finansira kulturno dejavnost, „nekakšno kulturno misijo“, kot pravi P. D. In vsakdo, ki je količkaj dobronameren, ne vidi v tem nič hudega. Nasprotno. Kajti nobena nedotakljiva, nespremenljiva meja ni s tem kršena, pač pa je tudi to pomemben prispevek k politiki odprtih meja in dobrega sosedstva, sodelovanja ljudi ob mejah ne glede na narodnost — kar vse so vogelni kamni jugoslovanske zunanje politike — ne pa greh nad njo, kot bi rad prikazal P. D. Takšno ravnanje v dolžni ustavni skrbi za Slovence v drugih državah kajpada tudi ni navzkriž ne s črko, še manj z duhom helsinške listine, zakaj ta ne govori samo o mejah, marveč tudi o prostem pretoku ljudi in idej in kulture čez meje, saj med drugim pravi, da „kulturna izmenjava in sodelovanje prispevata k boljšemu razumevanju med ljudmi in narodi ter tako pospešujeta sporazumevanje med državami.“ Zamisel in praksa enotnega slovenskega kulturnega prostora vsekakor prispevata k boljšemu razumevanju med ljudmi in narodi ter sporazumevanju med državami.

(...)

P. S. Ko sem ponovno prebral stenogram izvajanja Petra Dodika o skupnem slovenskem kulturnem prostoru, sem se vprašal: gre za nesporazum, nepoučnost — ali še kaj drugega?

Jože Šircelj

Skupni slovenski kulturni prostor

Nesporazum ali kaj drugega?

Ljubljansko Delo (5. julij 1986) je objavilo daljši odgovor dolgoletnega prijatelja koroških Slovencev, Jožeta Šircelja, na ostro obsodbo Petra Dodika, visokega predstavnika centralnega komiteja Bosne in Hercegovine, o skupnem slovenskem kulturnem prostoru. Visoki bosanski komunist posebno kritizira finančno podporo Slovenije slovenski manjšini na Koroškem in v Italiji. Prav tako obsoja ustanavljanje mešanih podjetij.

Širceljev članek objavljamo skoraj v celoti, ker se nam zdi važno, da naj tudi pri nas spoznajo dejanske probleme slovenskega naroda.

... četrtič, z meddržavnimi sporazumi z našimi sosedi, posebej pa v helsinški deklaraciji, ki jo je podpisala tudi Jugoslavija, je poudarjena obveznost vseh evropskih držav o nespremenljivosti in nedotakljivosti sedanjih meja. To mora biti naša trdna in trajna obveznost, ki je jamstvo za varnost Jugoslavije, a prav tako tudi za varnost naših sosedov. Zato je kakršnakoli teza o enotnosti nekega prostora druge države z deli jugoslovanskega ozemlja nezdržljiva s temeljnimi načeli naše zunanje politike, politike dobrega sosedstva in z mednarodnimi pravnimi dokumenti.“

Tako torej Petar Dodik.

Najprej osupi trditev o finansiranju (iz Slovenije) gospodarske dejavnosti, namenjene „samo pripadnikom manjšine“.

Od kod P. D. ve, da podjetja z mešanim avstrijsko-jugoslovanskim oz. italijansko-jugoslovanskim kapitalom dajejo delo in kruh samo Slovencem? Na žalost moram reči, da je to lahko izvedel samo iz ust ali tiskane besede kak-

ci več možnosti za zaposlitev kot prejšnja leta, pa res ne more biti noben greh.

Drugič, res je, enotni kulturni točneje rečeno skupni slovenski prostor predpostavlja „določena ozemlja“ v različnih državah. In zakaj neki se temu čuditi? Vsak človek, vsak pripadnik nekega naroda živi v prostoru in na zemlji, na ozemlju. Na tem ozemlju živi s sosedi, v prijateljstvu ali zameri. S tem, da skrbi za lastno narodno identiteto, za ohranjanje in razvoj materinega jezika in svoje kulture še ni rečeno, da zanika jezik in kulturo drugih; med strpnimi odprtimi ljudmi česa takega ni.

Res je, Slovenci v Avstriji in Italiji so povezani z demokratičnimi silami večinskega naroda, z njimi sodelujejo, od njih dobivajo podporo. Oblik sodelovanja je obilo, tudi uspehov ne manjka, kar ve vsakdo, ki se količkaj zanima za to. Res je, ohranjanje identitete slovenske manjšine mora biti predvsem stvar same manjšine v sodelovanju z demokrati.

Kaj pa matični narod, Jugoslavija? Mar ta ne sme po-

N A Š

S Francem Polzerjem
se je pogovarjal
Franc Wakounig

G O S T

„Prosveta je postala del mene samega“

Naš tednik: Že desetletja sodite med stebre kulturnega delovanja SPD „Danica“. Kdo vas je navdušil za prosveto?

Franc Polzer: Moj vzgled je bil stric Marko Polzer. Najsi sem bil pri bečelah ali v drevesnici, zmeraj sva bila v stiku in prav on me je vpeljal v narodnostno delo. Kultura je postala neločljiv del mojega življenja, del mene samega. Brez prosvetnega dela ne bi mogel živeti, saj sem z njim povezan že od svojega 13 leta, ko sem prvič igral, nekega berača, se še spominjam. Nekaj časa sem pel tudi pri moškem zboru.

Naš tednik: Menda zadnja desetletja tudi pri „Danici“ ni bilo igre, pri kateri Vi ne bi sodelovali. Katero vlogo ste najraje igrali?

Franc Polzer: Nekaj posledkov je že bilo. Najraje

Pogovarjala sva se po petkovem koncertu, potem, ko se je od priprav in vseh mogočih opravkov oddahnil. Govor je o Francu Polzerju, poštarju iz Vesel, ki je 7. julija srečal Abrahama. Za razgovor se nisva domnila, da bi razprostirali v časopisu suhoparne podatke, ampak da bi predstavili človeka, ki že nad 37 let zavzeto deluje na kulturnem polju pri SPD „Danici“ in ki že od vsega začetka oskrbuje Kulturni dom v Št. Primožu.

Zibel je Francu Polzerju tekla pri Vazarju, na trdni in zavedni kmetiji na Vazah v Spodnjih Vinarah. Oče je vse življenje bil z dušo in telesom kmet, stric Marko, diplomirani inženir agronomije in soustanovitelj Kluba slovenskih študentov na Dunaju, pa je bistveno soumerjal razvoj in pot Franca Polzerja.

Še nekaj osebnih podatkov: Franc Polzer je poročen; z ženo Marijo, ki poje pri cerkvenem zboru in pri mešanem zboru „Danica“, sta sinove Franca, Marka in Hanzeja vzgojila v aktivne in delavne člane naše narodne skupnosti.

pa sem igral in še igram ljubavne vloge. Sicer pa sem vsako vlogo sprejel in zaigral z velikim veseljem. Če se tako spomnim nazaj, kaj vse smo po cele noči pripravljali, da je premiera v Voglovi dvorani dobro uspela.

Naš tednik: Odkar stoji Kulturni dom, ste Vi njegov upravnik. Bili ste udeleženi pri načrtovanjih, sodelovali ste pri gradnji tega kulturnega hrama v osrčju Podju-

ne. Kako sedaj ocenjujete pomen doma za kulturno delo „Danice“ in kaj dom Vam osebno pomeni?

Franc Polzer: Vsaka prirediteljev zahteva veliko priprav, ki sem jih do sedaj večinoma nosil jaz. Odslej bomo to breme malo razdelili. Rad pa bi se še posebej zahvalil gospe Marici Hobel, ki mi je veliko pomagala. Kulturni dom mi pomeni toliko kot moj dom. Po mojem ima isti občutek

večina naših kulturnikov. Kulturni dom je postal kraj srečanja, z njim je delovanje „Danice“ še bolj zaživele in tudi igralsko smo napredovali. Vaje vseh skupin — od zborov in igralcev do ansambla Zmeda — so v domu, mlad slikar-domačin pa si ga je v počitnicah izbral za atelje. Okolica je dom sprejela kot nekaj svojega. Čeprav so nas od začetka nekateri krivo gledali, so do danes prestopili prag hiše tudi taki ljudje, od katerih česa takega nikoli ne bi pričakovali. Postali so stalni gostje doma. In to je prav in dobro.

Naš tednik: Zelo sodelujete tudi v okviru župnijske skupnosti.

Franc Polzer: Da, izvolili so me v župnijski svet, v cerkvi pobiram ofer. Povsod, kjer gre za skupnost, za dobro in pozitivno stvar, rad sodelujem.

Naš tednik: Vaš brat Andrej je slovenski občinski odbornik škocijanske občine na Gospodarski listi; Vaš sin Franc je kandidiral na listi. Kako pa vi gledate na samostojno kandidaturu koroških Slovencev?

Franc Polzer: Nikoli nisem bil občinski odbornik. A vselej sem sodeloval v okviru Gospodarske liste in popolnoma podpiram in sem za samostojno kandidaturu koroških Slovencev. Pa najsi bo to na občinski ali kaki drugi ravni.

Naš tednik: Gospod Polzer, hvala za razgovor!

Vsi v Libuče — na 1. libuško žegnanje!!!

Vabi Vas MoPZ „Kralj Matjaž“.

Pričakujejo Vas domače kulturne skupine in dva znana ansambla iz Slovenije.

Kdaj: v soboto, 23. avgusta ob 20. uri, in v nedeljo, 24. avgusta od 11. ure naprej.

Prirediteljev bo v šotoru

Občinska seja v Št. Jakobu

Na občinski seji, ki je bila v četrtek, 3. julija v Št. Jakobu v R., so med drugimi točkami obravnavali tudi predlog deželne vlade, ki predvideva, da naj bi otroci iz Št. Janža (Ščedem, občina Rožek), ki so do sedaj obiskovali ljudsko šolo v Št. Jakobu, odslej naprej obiskovali šolo v Rožeku. Občinski odborniki Socialno-gospodarske skupnosti (SGS) so glasovali proti temu predlogu.

Svoj predlog so utemeljili s tem, da naj se občina poprej pogovori s prizadetimi občani. Odborniki Socialne gospodarske skupnosti so se pozanimali pri prebivalcih Št. Janža, ki so se izrekli za to, da bi otroci naprej obiskovali takó ljudsko kot tudi glavno šolo v Št. Jakobu.

Nadalje je občinski svet sklenil nakup slik domačih slikarjev Januša, Bistra in Fanturja za ljudsko šolo v Št. Jakobu.

Župan Gressl je poročal, da se želi občina Št. Štefan im Rosental iz Štajerske pobratiti z občino Št. Jakob v Rožu. O tem pa bodo sklepali šele na naslednji seji.

Pevovodja Miha Povoden — 80 letnik

Te dni praznuje dolgoletni pevovodja cerkvenega pevskega zbora v Mohličah, Miha Povoden, po domače Bavežar v Mohličah svojo 80. letnico.

Za njegov praznik sta mu čestitala občinski odbornik Jože Urank in zastopnik „Našega tednika“.

Že kot 12-leten fant je pristopil k cerkvenemu zboru, katerega je vodil njegov oče. Od njega se je naučil tudi orgljanja in vodenja zbora.

Po smrti očeta je leta 1942 kot pevovodja in organist prevzel zbor, ki ga vodi še danes. Na orglah pa mu sedaj še pomaga njegova hčerka Stefi. Njegov zbor šteje danes okoli 20 članov.

Slavljenec Miha Povoden, ki je najstarejši moški občan v Galiciji, pa je še krepak, poln življenjske volje in idealizma.

Želimo mu še naprej zdravja, zadovoljstva in mnogo uspehov pri cerkvenem petju. (Slika: slavljenec v sredi svoje žene in Jožeta Uranka).

● Št. Primož

V petek, 11. julija je SPD „Danica“ v Kulturnem domu priredila prvi koroški večer za turiste v letošnji poletni sezoni. Kljub hudemu nallivu in občasnemu izpadu toka je večer uspel. Predsednik Stanko Wakounig je posebej pozdravil nastopajoče skupine: mešani zbor SPD „Danica“, folklorno skupino „Turnersee“ ansambel Drava in mladinski zbor SPD „Danica“, tokrat prvič v novih oblekah.

Izrecno pa je predsednik omenil potujočo razstavo o zgodovini koroških Slovencev, ki je v kulturni dom prišla v okviru akcije „Kulturni bus“. Vsi,

tako domačini in gostje so z velikim zanimanjem sprejeli razstavo.

Nastopajoče skupine so večer zelo pestro in dobro oblikovale. Pevci in muzikanti ansambla „Drava“ pa so s svojim izvornim in kvalitetnim petjem in igranjem publiko še dodatno navdušili.

POVRATNO KOLO NAMIZNOTENIŠKEGA PRVENSTVA BO V NEDELJO, 13. julija, v Mladinskem domu s pričetkom ob 13. uri. Navijači in igralci so prisrčno vabljeni!

ČESTITAMO

Fini in Miha Einspieler, pd. Črne iz Zgornje vesce pri Bilčovsu, sta te dni praznovala 25-letnico poroke. Slavljenecema želijo obilo zdravja in božjega blagoslova pevke in pevci MePZ „Mojcej“ in cerkvenega zbora Št. Ilj in vsi domači. Čestitkam se seveda pridružijo EL Bilčovs, NSKS in Naš tednik.

Konec junija je na Akademiji upodablajočih umetnosti na Dunaju zaključil svoj študij Karl Vouk. Mlademu magistru arhitekture iskreno čestitamo in mu želimo veliko uspeha na njegovi poklicni poti.

V Dvoru pri Šmihelu je praznovala te dni svoj 60. življenjski jubilej gospa Margareta Lopinsky. Iskreno ji čestitamo in ji želimo vse najboljše, predvsem zdravja in zadovoljstva v krogu domačih. Čestitkam se pridružujejo tudi EL Pliberk, sosedje in vsi znanci. Še na mnoga leta.

V Holbičah praznuje svoj 82. rojstni dan gospod Friedrich Magek. Naše iskrene čestitke!

V Črgovičah pri Šmihelu je te dni srečal Abrahama Fric Flödl pd. Srienčev oče. Povsod priljubljenemu in znanemu podjetniku in kmetu iskreno čestitamo in mu želimo vse najboljše.

Amalija Berchtold iz Dolinčič pri Pliberku je praznovala svoj 83. rojstni dan. Jubilatki iskreno čestitamo ter želimo obilo zdravja in zadovoljstva.

30 let poroke sta praznovala v Kršnji vasi Frida in Franc Marketz. Iskrene čestitke.

Na Suhi pri Podgorjah je praznovala svoj 77. življenjski jubilej Magdalena Ottowitz. Želimo ji vse najboljše, predvsem zdravja in božjega blagoslova.

Te dni praznuje svojo 60-letnico Alekš Lutnik, pd. Krištanov oče na Blatu. Vztrajnemu pevcu več zborov ter požrtovalnemu sodelavcu naših organizacij in dobremu sosedu želijo vaščani in EL Pliberk še mnogo sreče in zadovoljstva. Čestitkam se seveda priključujeta Narodni svet in Naš tednik.

Naše iskrene čestitke veljajo Antoniji Kulmež s Kogelnikove gore pri Suhi, ki te dni praznuje svoj 58. rojstni dan.

Marjana Kresnik iz Čirkovč pri Božjem grobu te dni praznuje svojo 50-letnico. Irgičevi Marjanci, ki jo poznamo zlasti kot dolgoletno cerkveno pevko, želimo obilo zdravja, zadovoljstva in božjega blagoslova.

Včeraj je praznovala v Kotu pri Št. Jakobu v Rožu svoj 85. življenjski jubilej gospa Ana Zwitter. K temu lepemu prazniku ji želimo vse najboljše in še mnogo zdravih let v krogu njenih dragih!

Na tehnični univerzi v Gradcu je končal študij tehnične kemije Marko Lesjak z Bistrice pri Pliberku, absolvent Zvezne gimnazije za Slovence. Mlademu diplomiranemu inženirju iskreno čestitamo in želimo vse najboljše na nadaljnji poklicni poti.

● Šmihel

21. julija praznuje Valentin Čebul, pd. Pašovnikov Folt v Šmihelu 50-letnico življenja. Slavljenec se je v mladih letih kot izvrsten igravec aktivno udeleževal v Katoliškem prosvetnem društvu v Šmihelu in tudi sedaj še zelo rad poje v vaškem zboru. Posebno pri srcu pa mu je mladinska godba iz Šmihela, za katero veliko žrtvuje. Ob tem okroglem jubileju mu iskreno čestitajo in želijo mnogo sreče in zdravja EL Pliberk ter vse krajevne slovenske organizacije. Čestitkam se pridružujeta tudi NT in NSKS.

Žitara vas: SPD „Trta“ vabila na folklorni večer

V nedeljo, 13. julija 1986 je žitarsko prosvetno društvo „Trta“ priredilo v ljudski šoli večer slovenske pesmi in folklore. Nastopili so MPZ „Trta“ (vodi Jozef Starc), šentlipški cerkveni zbor pod vodstvom Janeza Petjaka, mladinski zbor iz Šentlipša (Pepca Weiss), šentlipški vokalni kvintet (vodi Paul Stern), Plazniška dekleta (Irena Brežjak) ter mladinska folklorna skupina „Trta“ (Stanislava Kukovica). Obisk je bil

kjub številnim prireditvam v okolici kar zadovoljiv. Prireditelji so lahko pozdravili nekaj letoviških gostov, ki jim je Irena Brežjak raztolmačila prireditve v nemškem jeziku.

Prireditve so se mdr. udeležili domači župnik Nagele, podpredsednik NSKS dipl. trg. Janko Urank in centralni pevovodja SPZ Hanzl Kežar. Med obiskovalci pa so bili tudi občinski odborniki iz Žitare vasi in Galicije.

Humec pri Št. Ilju: imeli smo skupno žegnanje

Vsi vemo, da so bile svoje dni žegnanja eden od osrednjih praznikov naših farnih cerkva in podružnic. Hkrati moramo ugotavljati, da gredo ti stari običaji vedno bolj v pozabo.

Pri nas na Humcu pa le lahko rečemo, da je postalo žegnanje praznik vseh — neglede na narodno prepričanje. Farnemu odboru z župnikom Petričičem na čelu, je uspelo, da je na letošnjem žegnanju pred skoraj 14 dnevi že drugič prišlo do sodelovanja vseh domačih društev:

tako „Mojceja“ kot Männergesangsvereina, gasilskega društva, športnega društva, podeželske mladine ter „Motocrosscluba“ iz Loč. Žegnanje je bilo zato tudi dvojezično, kar so vsi udeleženci z odkritim zadovoljstvom vzeli na znanje.

Vsi so sklenili, da bodo podobno složno sodelovali pri drugih farnih prireditvah, tako npr. adventno petje, žegnanje pa bo postalo odslej vsako leto farni praznik, ki bo še bolj združeval naše farane.

Drago Druškovič razstavlja v Posojilnici Bilčovs

V torek, 15. julija, ob 21. uri je bilo v Posojilnici v Bilčovsu odprta razstava znanega in priznanega umetnika Draga Druškoviča. Razstaveni prostor v Bilčovski Posojilnici je dobil tudi novo ime: galerija BI.

Umetnika je na kratko predstavil pesnik Andrej Kokot, ki je mogel nakazati njegovo uspešno likovno pot. Pot Druškoviča je samosvoja. Njegove slike pa govorijo govornico, ki najde višek izpovedi prav v barvah in simbolih, ki se skrivajo v celoti slike.

Razstavo si vsakdo lahko ogleda v naslednjih dveh mesecih. Na sliki vidite umetnika Draga Druškoviča (sredina), na levi poslovođjo Franca Krištofa, na desni pa pesnika Andreja Kokota.

-nt-

Bilo je malo prostovoljcev

Že precej let stoji planinski dom „Koča nad Arihovo pečjo“ na Bleščeči, in po mučnem pravdanju so tudi lastninske razmere dokončno razčiščene, vendarle zob časa se tudi pred to postojanko ne ustavi. In kot so vedno spet potrebna določena popravila, sodi tudi oskrba z drvimi ter spravljanje odpadkov med stalna dela. Preteklo nedeljo so bila tako opravljena neka najnujnejša dela ob ograji, oskrba drv ter čiščenje drvarnice, kjer so prehodno spravljene vreče z odpadki. Za napovedano akcijo je bilo prav za prav malo prostovoljcev.

Komaj pet planincev je imelo „čas“ in tudi voljo pomagati, medtem ko sta dve planinki skrbeli za telesni blagor in za čistočo v koči. Težave so bile predvsem pri spravljanju lesa, ker trenutno na Bleščeči ni nobenega prevoznega sredstva in je bilo treba sušine vlačiti oz. nositi nekaj sto metrov daleč. Vreme, čeprav bolj mrko, deloma je tudi rosilo, je bilo ob tem še znosno in po trdem delu so bili sadovi kar vidni.

Še pa je preostalo dela dovolj in ne gre ga odlašati, saj je že dostikrat planino presenetilo obdobje slabega vremena ali celo prera ni sneg. Tako bo treba zasilno popravljene plot okrog koče še popolnoma obnoviti, zalogo napravljenih drv še dopolniti in južno stran koče nekako preobleči, ker ta delno prepušča mokroto.

Posebno poglavje je tudi odprava smeti in odpadkov. Spočetka so dežurniki znosili vreče v dolino, toda zdaj je teh, zaradi številnejših letoviščarjev vedno več in zapornice na Kapanjah so v glavnem za nas zaprte. Gotovo bi bila redna odprava teh nedvomno važna tudi zaradi čistoče okolja, ki vendar sodi v okvir zavarovanega območja vodnih vrelcev (Quellenschutzgebiet). Že marsikatera ne-

snaga okrog naše planinske postojanke je bila namreč podtaknjena nam, da smo bili obdoločeni kot povzročitelji mi, kar zdaleka ni bilo res. Vsak od sodelujočih je bil na koncu mnenja, da se nekateri „nedeljski“ izletniki ob obisku in bivanju na koči le premalo zavedaajo truda in skrbi, ki so vloženi v tem planinskem domu. Še posebno mlada generacija ne zna pravilno ceniti tega, kar je čestokrat možno doseči le s „potoki“ znoja. Že sam odnos nekaterih do nečesa skupnega, s skupnimi naporu ustvarjenega je čestokrat za pravega planinca boleč. Kaka resna beseda se neredko tolmači kot šikana, starokopitništvo ali nerazumevanje mladine. Toda planinstvo ima za svoje ideale lepoto, nepokvarjeno naravo, iskreno tovarništvo med ljudmi ter nesebično pomoč sočloveku, smisel za red in za čistočo.

Planinci želimo le eno: da bi predvsem naši ljudje radi prihajali v naše zavetišče, da bi se tam spočili, okrepčali, poveselili in počutili, kot doma. Zakaj tudi ne, saj je koča ne navsezadnje last nas vseh in zato je že potrebno nekoliko obzirnosti.

F. Č.

● Žabnice

Žabnice so pred kratkim dobile novega župnika. Po smrti bivšega župnika g. M. Černuta pred dvema letoma, je Žabnice oskrboval g. Mario Gariup, župnik v Ukvah. Poleg tega je še sooskrboval Ovcjo vas in Sv. Višarje.

Novi župnik v Žabnicah, kamor spadajo tudi Sv. Višarje, je postal p. Božidar Rumpler iz slovenske frančiškanske province.

P. Božidar Rumpler prihaja iz Št. Lenarta v Slovenskih goricah. Od leta 1979 je bil za župnika na Proseku. V jeseni mu bo prišel na pomoč še p. Filip Rupnik. Novega župnika je ustoličil g. nadškof Battisti v nedeljo 6. Julija. Tako bodo Svete Višarje, kamor tudi naši ljudje radi romajo, dobile spet svojega rednega oskrbnika.

● Sedelce

Čeprav je vreme kazalo bolj na slabo, se je preteklo nedeljo veliko ljudi zbralo na Sedlcu in skupno z župnikom Pavlom Uršičem iz Bohinja obhajalo sv. mašo. Poleg naših rojakinj in rojakov iz Slovenije so se romanja udeležili tudi koroški domačini. Sv. mašo so sooblikovali selski MePZ KPD „Planina“ (vodi Franci Čertov), mešani pevski zbor iz Srednje vasi pri Bohinju pod vodstvom Matjaža Šuvca in trobentaši glasbene šole iz Ljubljane.

Po sv. maši pa so romarji v prijetni družbi pokramljali o tem in onem, medtem ko sta Just in Hanzl Roblek skrbeli za dobro pijačo in jedajo. Da je do romanja sploh prišlo, to pa je v prvi vrsti zasluga župnika Uršiča in Nade Frelih.

Nad 30 kmetic in kmetov si je minulo nedeljo nabrusilo kosico in jo poskusilo na tekmi koscev pri gostišču Juenna, ki jo je priredilo SPD „Edinost“ v Štebnu. Zbrali so se predvsem mladi, manjkali pa tudi niso starejši letniki. Košnja, ki je bila nekoč trdo kmečko delo, je postala dandanes samo nekaka atrakcija, predvsem za mlade. Pa kljub temu so bili takrat kmetje veseli in zadovoljni in je bilo „bvakr“, danes pa, ko je na razpolago vse polno strojev, pa mnogo mladih kmetov zapušča kmetijo in gre z doma za boljšim zaslužkom

„... kosico si nabrusi, na travnik“ jo poskusi ...“

Vsi nastopajoči so se korajžno zagnali v — vsake-mu enako — odmerjeno površino. Treba je bilo pokositi okoli 40 kvadratnih metrov travnika v kar se da najhitrejšem času. Najhitrejši kosci so za to potrebovali 1 minuto in 6 sekund, žena-kosica pa, ki je rekla, da nima več „gasa“, pa je prišla na 5 minut in 3 sekunde.

Tudi mnogo „prominence“ je sodelovalo pri tekmovalstvu. Da se pri Krščanski kulturni zvezi dobro kosijo, sta pokazala predsednik in tajnik KKZ, Janko in Nužej. Ta dan sta pustila svoje naslove doma, zavihala rokave in krepko pljunila v roke.

Seveda se je te važne tekme udeležil tudi tajnik NSKS Franc Wedenig, ki pa je pozabil prinesiti koso s seboj! Zato pa je tembolj pozorno zasledoval potek napete tekme.

Globaški podžupan se „motre“. Levo: Nužej Wieser

Globaški podžupan Janez Hudl pa bo letos še mnogo treniral, da bo prišel na pravo „linijo“.

Juenina natakarka Cilka je marsikateremu mlademu kmetu pokazala, kako se kosi, pri domačinkah je zasedla kar prvo mesto. Vidi se, da ni samo spretna natakarka, bila bi prav tako spretna kmetica.

Da so Kapelčani pravi „profiji“, ki pogosto sodelujejo na tekmah, so dokazali tudi v Čepičah: saj so pri gosteh pri moških in ženskah zasedli prvi dve mesti.

Sicer pa je stroga žirija, ki je poleg časa ocenila tudi kvaliteto košnje, po tekmi določila naslednje zmagovalce. Pri domačinih moških: 1. Franc Tomažej (Strpna vas), 2. Blaž Kordež st. (Podjuna), 3. Franc Fera (Večna vas); ženskah: 1. Cilka Kolenik (Čepiče), 2. Matilda Sadov-

Pri tekmi koscev so sodelovale tudi dame ...

nik (Globasnica), Ana Perč (Šteben); Gostje (moški): 1. Herber Kogoj (Železna Kapla), 2. Franc Dolinšek (Železna Kapla), Andrej Lampichler (Radiše); Gostje (ženske): 1. Rosemarie Kogoj (Železna Kapla), 2. Kati Logar (Železna Kapla), 3. Marija Buchwald (Nonča vas).

Ko so se kosci opomogli od napore tekme, je sledila v gostilni Juena podelitev nagrad in počastitev zmagovalcev. Ob tej priložnosti je navzoče nagovoril zbornični svetnik Ignac Domej, ki je poudaril, da naj bi se taki običaji ohranili in poživili.

Tekma je bila dobro organizirana in je res dobro uspela, za kar gre zahvala štebenskemu društvu, predvsem pa predsedniku Hubertu Dumpelniku, ki je nosil glavno organizacijsko breme. Ne vemo pa, če on zna kositi, ker pri tekmi ni nastopil! Prav tako dobro kot tekma, je uspel kmečki ples na predvečer, kjer so igrali „Štirje kovači“.

Ob družabnosti, kjer so kmetje med seboj pokramljali in si marsikatero pametno rekli, je minila ta lepa kmečka prireditelja, ki je bila doživetje za mlade in stare.

J. P.

Kje so bile bodoče otroške vrtnarice?

Krščanska kulturna zveza in Katoliška otroška mladina ta teden že drugič prirejata izobraževalni tečaj za vzgojiteljice v otroških vrtcih. Poleg vrtnaric so v Mladinski center na Rebrci vabljeni tudi vodje otroških skupin. Obisk je kar zadovoljiv (lani 16 udeleženk, letos 15), navdušenje veliko, ponudba odlična. Nikakor zadovoljiva pa ni udeležba tistih deklet, ki obiskujejo celovški Zavod za izobraževanje otroških vrtnaric in ki so tam prijavljene k slovenskemu pouku: k pouku je bilo letos prijavljenih deset bodočih vrtnaric, za izobraževalni tečaj pa sta se (kot lani) javili samo dve. In to čeprav bi na Redobile in se naučile stvari, ki bi jih pri svojem bodočem delu krvavo potrebovale.

posredoval Republiški komite za izobraževanje v Sloveniji.

Z obiskom, udeležbo in sodelovanjem vzgojiteljic, ki že delajo v dvojezičnih otroških vrtcih in otroških skupinah, je Nužej še kar zadovoljen. Precej manj „zadovoljen“ pa je s sodelovanjem profesorice in učenk slovenščine na Zavodu za izobraževanje otroških vrtnaric.

Le-tega namreč sploh ni.

Tako sta KKZ in Katoliška otroška mladina že lani ter letos februarja profesorici pisмено ponudili sodelovanje. Mdr. sta jo vprašali, ali bi bila pripravljena sooblikovati spored izobraževalnega tečaja. Škoda, da na ponudbo niti reagirala ni.

Temu primerno je tudi zanimanje obiskovalk slovenščine

na Zavodu za izobraževanje otroških vrtnaric: letos je obiskovalo slovenščino deset bodočih vrtnaric, za izobraževalni tečaj pa sta se (kot lani) javili samo dve ...

V pogovorih z avstrijsko zvezno vlado zahtevata obe politični organizaciji že več let, da bi na Zavodu za izobraževanje otroških vrtnaric uvedli poseben predmet metodike in didaktike za delo v dvojezičnih vrtcih. Leta 1981 je bil celó sestanek, na katerem so o tem razpravljali zastopniki NSKS, ZSO, deželnega šolskega sveta, manjšinskošolskega oddelka, Zavoda za izobraževanje otroških vrtnaric ter razni strokovnjaki. Osrednji tajnik NSKS Franc Wedenig, ki je sodeloval pri tem sestanku: „Zastopniki deželnega šolskega sveta so dvomili o tem, da bi bil poseben predmet metodike in didaktike za delo v dvojezičnih vrtcih sploh potreben.“ S katerim argumentom? „Dijakinje bi baje bile preveč obremenjene“ ...

Zadržanje zvezne vlade in šolskih oblasti, ki našim vrtnaricam za delo v dvojezičnih otroških vrtcih nočejo omogočiti primerne izobrazbe, je brez dvoma škandalozno.

Sonja Sticker

Milica Kunčič

Rezika Kolter

V ponedeljek, 14. julija, se je v mladinskem centru na Rebrci začel izobraževalni tečaj za vzgojiteljice v otroških vrtcih in za vodje otroških skupin. Kot prva sta Breda in Tine Varl seznanila navzoče vzgojiteljice o možnostih dela z lutkami. Pomembno pa je tudi, da so seminar obiskale in se seznanile z njegovimi cilji in nameni predstavnice Skupnosti otroškega varstva iz Slovenije pod vodstvom pomočnice predsednika Republiškega komiteja vzgoje in izobraževanja ter za telesno kulturo, Milene Markičeve.

Predstavnice iz Slovenije so na Rebrci pozdravili osrednji tajnik NSKS Franc Wedenig, predsednik KKZ dr. Janko Zerzer in predsednica društva Naš otrok Marija Šikoronja. Skupno so si ogledali vrtec v Št. Primožu, popoldne pa je bil na sporedu ogled vrtca v Št. Petru pri Št. Jakobu. Sonja Sticker in Milica Kunčič (prvi dve z leve) sta se udeležili izobraževalnega tečaja kot edini dve učenki celovškega zavoda za izobraževanje otroških vrtnaric. Desno: Rezika Kolter.

PISMA BRALCEV

Še enkrat Korotan

Zadnje pismo bralcev o tej temi je imelo naslov: „Zadnje besede o Korotanu“. Pričakovani bi, da bi bile te besede besede sprave in iskanja skupnih poti ter poskus napraviti dobre odnose med vsemi prizadetimi. Te besede bi morale pomagati, da bi tako vodstvo doma, kakor tudi študentje in njihovi starši s skupnimi močmi dosegli, da bi se sedanje tako nizko število koroških slovenskih študentov povečalo in da bi bil „DOM KOROŠKIH SLOVENSkih ŠTUDENTOV“ zopet privlačen za vso slovensko koroško študirajočo mladino. — Namesto tega so bile pa prav te „zadnje besede o Korotanu“ ponavljanje starih fraz in vrhu vsega še polne žalitev.

Mnenja smo, da je prav to pismo pokazalo bistvo vseh sporov in nesoglasij v tem domu, namreč to, da vodstvo doma hoče imeti vedno prvo in zadnjo besedo ter tudi vedno absolutno prav. Prav gotovo ni bistven, čeprav od vodstva tolikokrat in že prav histerično in bolešno ponavljajoči se problem obiskov po sobah. Glavni problem je prav v tem, da je vodstvo vedno in povsod nezmotljivo in prepričano, da je, kar se vzgoje in hišnega reda tiče, brez napak in da se v ničemer ne more spremeniti na bolje. Poleg tega pa je še v mnogih stvareh do skrajnosti malenkostno. — Če pa kdo od študentov kaj kritično pripomni, dobi pač od vodje doma odgovor, nekako v tem smislu: „Vam nekaj ni prav, meni nekaj ni prav, eden od naju mora iti — jaz ne!“ Jasno je, da na taki podlagi ne more biti dialoga, niti kakih dobrih odnosov.

Ob branju pisma bralcev —(N. T. 10. 6. 86) mora bralec dobiti vtis, da tako slov. kor. študentje kakor tudi njihovi starši hočemo le nered in da se zavzemamo za to, da bi dom postal nekaka nemoralna ustanova. Hudo žaljivo je to pisanje in zanimivo je, da rav-

(dalje na 10. strani)

Še enkrat Korotan

(nadaljevanje z 9. strani)

no tisti, ki se čuti radi našega zadnjega pisma tako užaljen, sam toliko drugih tako hudo žali.

Vprašati se moramo, od kje pride ta, po mnenju vodstva, tako slabo vzgojena kor. slov. mladina. (Saj s tujci se, po izjavah v pismu, da tako lepo delati). Za vzgojo te mladine smo pač odgovorni v prvi vrsti mi, starši, dalje naši dijaški domovi v Celovcu in pa seveda zvezna gimnazija za Slovence. Sklepajoč po pisanju vodstva Korotana so potemtakem vse te ustanove odpovedale. Kako bi mogli drugače tolmačiti, da domala vse generacije te mladine delajo v Korotanu take težave, so nezadovoljne in dom tako hitro in v tolikem številu zapuščajo. Resnično moramo podvomiti, da so vzgojne metode v tem domu tako vrhunske. Nekdo od staršev je zelo tehtno povedal, ko je rekel, kar manjka v Korotanu je vzgoja v pravi krščanski ljubezni — in neki duhovnik je dejal: vodja doma je veliko napravil s tem, da je zgradil tako lep dom. V veliko dobro se bi mu pa tudi štelo, če bi spoznal, da bi bilo le dobro, da bi po tolikih sporih vzgojno delo v domu le prevzel nekdo, ki bi to delo bolje opravil. Vsi bi mu bili hvaležni — prvič zato, ker je tako lep dom ustvaril, drugič pa zato, ker bi s tem pripomogel, da bi dom res služil namenu, to se pravi bil poln kor. slov. študentov.

Bog daj, da bi se to kmalu zgodilo!

Jože in Sonja Bavdaž
Amalija in Anton Feinig
Franc in Jozefina Grilc
Reginald Vospernik
Janko Urank
Franci in Marija Smrtnik
Rupert in Marija Gasser
Mihael in Marija Koren
Angela Ogris Martič
Tudi v imenu ostalih
staršev korotanskih
študentov

NAŠ TEDNIK — Lastnik (založnik) in izdajatelj: društvo „Narodni svet koroških Slovencev“.

Tisk: Mohorjeva/Hermagoras, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec.

NAŠ TEDNIK izhaja vsak četrtek, naroča se na naslov: „Naš tednik“, Viktringer Ring 26, 9020 Celovec. Telefon uredništva, oglasnega oddelka in uprave: (0 42 22) 51 25 28. Naš zastopnik za Jugoslavijo ADIT-DZS, Gradišče 10, 61000 Ljubljana, tel. 22 30 23.

Brnca: pestra društvena dejavnost SPD „Dobrač“

V 80. letu svojega obstoja je SPD „Dobrač“ na Brnci tudi v zadnjih mesecih razvilo pestro društveno dejavnost.

Sredi meseca aprila je odrska skupina gostovala z igro Mollera — „Zdravnik po sili“ v okolici Nove Gorice. V soboto, 12. aprila, so naše igralce navdušeno sprejeli s transparentom „Koroški Slovenci prvič v Grgarju“ tamkajšnji domači igralci. Navdušena publika je vneto sledila igri brnške skupine. Naslednji dan pa so bili brnški prosvetaši že drugič v Dornberku v gosteh, kjer so bili tudi zelo prijateljsko sprejeti. Pevci iz Dornberka so bili lani junija pri nas na Brnci v gosteh. Poleg tega so nam prosvetaši iz Dornberka v okviru tega gostovanja omogočili ogled vinske kleti v Vipavi.

V soboto, 10. maja, pa smo dokončno dočakali gostovanje SKUD „Zarja“ iz Trnovelj pri Celju. Z Gogoljevo igro „Ženitev“ so nam trnoveljski igralci vrnil obisk. Da trnoveljska skupina sodi med najboljše amaterske igralske skupine v Jugoslaviji, so nam na brnškem odru dokazali. Navdušeni smo sledili igri, ki jo je izvrstno režiral Štefan Žvižej. Glavne ose-

be so svoje vloge odlično odigrale. Tehnika je bila zelo raznovrstna. Skratka, igra je bila podana na zelo visoki ravni. Škoda je le bilo, da obisk ni bil takšen, kot smo ga pričakovali. Po igri pa smo se s Celjani, katerim smo pred igro posredovali kratek izlet po Koroški, sijajno zabavali. Družabnost je prehitro potekla in kmalu so nas Celjani morali spet zapustiti, vendar z obljubo, da se bomo čimprej spet srečali, ali na Brnci, ali v Trnovljah.

V presneto tveganje pa se je društvo spustilo, ko je za 7. junij vabilo v kulturni dom na Brnci na „društveni ples“. Tudi tokrat se našemu povabilu ni odzvalo preveč ljudi. Pa ta manjko so nam izravnali „Fantje iz Podjune“ z ubrano glasbo in petjem. Lepi dobitki pri srečolovu so prispevali svoje. Srečke so kaj kmalu zmanjkale in vse je napeto čakalo, kdo bo dobil štiri glavne dobitke. Tudi te smo dokončno po žrebanju oddali srečnim dobitnikom. Nato pa smo dali na dražbo še neko čudno

stvar v zavoju, kar se je pa po odstranitvi zavoja izkazalo kot školjka za stranišče. Torej vsem dobitnikom še enkrat čestitke, firmam od Podjune do Zile pa, ki so nam z nagradami omogočile srečolov, najiskrenejša zahvala. Ples se je v lepem razpoloženju končal v zgodnjih jutranjih urah.

Namesto izleta je društvo letos vabilo v nedeljo, 29. junija, na piknik v Žužalče („v osrčju Evrope“) in to že opoldne. Pripravili smo vse, da so si lahko naši člani in prijatelji, ki so se kar v lepem številu odzvali našemu povabilu, privezali svoje duše. Da popoldan ni potekal dolgočasno, smo pripravili razne igre in tekme. Metali smo žogice na prazne konzervne doze in puščice na tarče, žagali smo z nespiljeno staro žago in celo kosci so se pomerili. Kdor pa še ni imel dovolj in se je hotel svoje hranjene energije znebiti, je imel priložnost, da je to opravil z aerobiko. Torej dolgočas nobenemu ni bilo in nekaterim se kar ni ljubilo iti domov. Tukaj se društvo zahvaljuje bratoma Franciju in Karliju Trunk in seveda pomagačem za sijajno organizacijo.

Ob pričetku počitnic pa je naša odrska skupina spet stopila v dejavnost. V Štanjelu pri Novi Gorici je v okviru zaključka tamkajšnjih „Grajških večerov“ nastopila z igro „Zdravnik po sili“. To igro si je ogledalo nad štiristo okolišanih. V okviru tega gostovanja je skupina imela tudi priložnost si ogledati zanimivosti tega kraja. Med temi predvsem sušilnico za kraški pršut in seveda grad, na katerem smo igrali.

Po takšni dejavnosti se tudi naše društvo poda na počitnice.. Vsem našim članom in prijateljem želimo lepe počitnice oziroma prijetne dopustniške dneve.

job

PRIREDITVE

Slovensko prosvetno društvo „Edinost“ v Pliberku razpisuje 10-dnevno obmorsko letovanje od 13. do 22. avgusta 1986 v Baški na otoku Krku v Jugoslaviji. Letovanje stane skupno s prevozom 1600,— šil.
Prijave na: Jožko Hudl, Nonča vas 81, 9150 Pliberk do 30. julija, tel.: 0 42 35 / 31 91

● Bistrica na Zilji

OTVORITEV RAZSTAVE „Ilirskih grobov“
Prireditelj: Posojilnica Ziljska Bistrica
Čas: v petek, 18. 7. 1986, ob 20.00 uri
Kraj: Posojilnica v Ziljski Bistrici
Nastopa: Pevski zbor KD „Peter Markovič“ iz Rožeka
Razstava bo odprta do konca avgusta od 8.00 do 12.00 in od 13.00 do 16.30 ure.

● Vrba

VEČER SLOVENSKE PESMI IN FOLKLORE
Prireditelj: SPD „Drabosnjak“ na Kostanjah
Čas: v soboto, 19. 7. 1986, ob 20.30 uri
Kraj: v Slavnostni dvorani v Vrbi
Nastopajo: Folklorna skupina SKD iz Globasnice, Dekliška skupina KD „Peter Markovič“ iz Rožeka, Kvintet „Jepa“ iz Loč
Sporod povezuje: Aleš Schuster

● Dom v Tinjah

od četrtek, 17. 7. ob 18. uri do petka, 25. 7. ob 13. uri
FERIAE LATINAE — LATINSKE POČITNICE
Vodi: p. Suitbert H. Siedl O. C. C., Linz

Bilčovs: SPD „Bilka“ priredila kulturni večer

Preteklo soboto je bilčovsko prosvetno društvo „Bilka“ priredilo svojo že tradicionalno poletno kulturno prireditev, namenjeno zlasti turistom.

Prireditve so sooblikovali bilčovski mešani pevski zbor (vodi Jožko Boštjančič), moški zbor (mag. Mirko Lausegger) in „Mladinski zbor Bilčovs“ pod vodstvom prof. Jožka Kovačiča. Vsak zbor je zapel tudi eno nemško pesem, medtem ko sta za povezavo skrbela Marija Krušič in Hanzi Gasser.

Po kulturnem sporedu so se udeleženci, ki so Miklavževo dvorano napolnili do zadnjega kotička, zabavali do zgodnjih jutranjih ur ob zvokih ansambla Vilija Petriča.

Kulturnega večera sta se mdr. udeležila domači župnik, dekan Polde Kasl in občinski odbornik Tone Krušič.

Teden slikarjev v Modestovem domu

Arhitekt Fister je pred nedavnim kritiziral, da je Modestov dom v Celovcu arhitektonsko s svojimi izrazito mednarodnimi oblikovnimi merili nekako pozabil, da je bil zgrajen predvsem za slovensko mladino. Ko je padla ta kritika, sta ravnatelj doma, Stan-ko Hočevar, in akademski slikar Tomaž Perko, že vedela, kako to popraviti.

Pretekli teden je v Modestovem domu bil teden slikarjev. Poleg organizatorja Tomaža Perka so se ga udeležili še slovenski akademski slikarji Toman Veljko, Janez Kovačič — on bo ta teden razstavljal tudi v Tinjah — Leon Koporc, Janez Urbanc, kipar Jakob Torkar, Marin Berovič in grafik Bojan Glavčar. Na začetku tedna sta Dr. Zerzer in Dr. Zabltnik predavala o začetkih slovenstva in o slovenskem narodopisju. Začetki slovenstva so bili tudi osnovna tema tega tedna. Ni čuda torej, da marsikatere nastale slike upodabljajo zlasti Gosposvetsko polje, knežji stol ali Krnski grad. Slikarji so se tudi zelo zavzeli za probleme koroških Slovencev — strah pred dokončno asimilacijo in nenaravno ponemčevanje južne Koroške. Kot simbol naših težav je neki slikar upodobil cerkev na Gospe sveti kot ladjo, ki se počasi potaplja — kraji začetkov slo-

Razstava v Mohorjevi knjigarni

Od 8. julija naprej je v Mohorjevi knjigarni razstava dveh mladih slovenskih likovnikov: Nine Carnelutti in Eгона Bavčerja (od leve). Oba, absolventa likovne akademije v Ljubljani, razstavljata v Mohorjevi grafike oz. sitotisk. Carneluttijeva kaže zelo igriv, razdrobljen in lahek moment v svoji likovni izpovedi, Bavčar pa se je oprijel ploskovega izražanja in ga sistematično vnaša v igro ter ga obde-luje v različnih inačicah.

venstva so se že utopili v nemškem morju.

Kaj je smisel tega tedna slikarjev? Najprej hočejo slovenski slikarji na svoj način pomagati koroškim Slovincem. Tole srečanje naj postane tradicionalno, že naslednje leto se ga bojo udeležili tudi domači umetniki in slikarji s Tržaškega. Sodelovali bodo tudi zainteresirani gojenci doma. Pred-

vsem pa naj iz slik, razobešenih po stenah doma, nastane neke vrste presek zgodovine našega naroda in pomembnih dogodkov v njegovem življenju. Dijak naj tudi po zunanji podobi stavbe dobi občutek, da živi v slovenskem domu. Tako se bodo naslednje leto umetniki ukvarjali z znamenitimi osebnostmi Slovencev.

Razstava med tednom slikarjev nastalih del bo oktobra letos.

Hrvaški akademski klub in Hrvaško kulturno društvo na Dunaju sta v četrtek, 19. junija priredila slavnostno akademijo v paleju Palfyja in proslavila frankanavškega pesnika in literata Antona Leopolda. Anton Leopold že 40 let sodi med najbolj plodovite in marljive pisatelje gradiščanskih Hrvatov. Poleg mnogih publikacij v hrvaških časopisih in koledarjih je leta 1954 izdal zbirko svojih pesmi „Cvijeće iz Gradišča“ (Cvetje iz Gradiščanske), 1967 je izšla antologija „Gradiščanski hrvaški gaj“, ki jo je on uredil. Anton Leopold je dobil tudi visoka gradiščanska deželna odlikovanja.

Za njegov jubilej je komponist Ludvik Parapatič iz Vincjeta uglasbil vrsto Leopoldovih pesmi in jih predvajal na slavnostni akademiji. Iz pesnikovih del je bral režiser Jožko Weidinger, Jurica Čenar pa je napisala literarni esej „Mesi misli“ o pesniku Leopoldu.

Dnevi hrvaške mladine na Gradiščanskem

Že štirinajsti je Hrvaški

akademski klub priredil skupno s krajevnimi mladinskimi organizacijami dneve kulture, glasbe, športa in hrvaške besede na Gradiščanskem. V Vincjetu (Dürnbach) na južnem Gradiščanskem so bili od 20.

Nogometni turnir so dobili gostje iz Stuttgarta, mladina iz Vincjeta je predvajala tri igre, komponist Ludvik Parapatič, domačin iz Vincjeta, pa je vabil na klavirski koncert. Prav za te dneve hrvaške mladine je

Kulturne novice od gradiščanskih Hrvatov

pa do 22. junija letošnji „Dnevi hrvaške mladine 86“. Nad 2000 obiskovalcev, gostov iz vseh hrvaško-, nemško- in madžarskogovorečih predelov dežele je doživelo eno najuspešnejših gradiščansko-hrvaških prirediteljstev preteklih let. Prvič se je teh dnevov udeležilo tudi 150 otrok okolišnjih ljudskih in glavnih šol. Hvala gre predvsem vaščanom Vincjeta, da so tako vneto sodelovali.

Večjezična publika se je bavala ob slikanju in petju otrok ter nastopih skupin PAX, Harmony, Stings in zmagovalcev Splitskega festivala MA-GAZIN iz Jugoslavije.

skomponiral plese Vincjeta in okolišnjih vasi.

Zaključek tega tridnevnega srečanja je bil folklorni festival, na katerem so poleg gradiščansko-hrvaških skupin sodelovali tudi gostje iz Postuma oz. Petrovega Sela na Hrvaškem.

„V Ameriko“ — povest o izseljencih

Pred kratkim je v gradu Kobersdorf na srednjem Gradiščanskem doživela premiero omembevredna gradiščanska

produkcija: komad „Auf Amerika hinein“, ki govori o nesrečni usodi izseljenca. Komad je predelal Hans Rochelt.

Glavno vlogo v tej izseljeniški pripovedi igra Hrvat: vodja in pevec gradiščansko-hrvaške skupine BRUJI, Jožko Vlašič je prevzel vlogo emigranta Martina (Mate), ki se vrne domov. Čeprav nekoliko patetično, Vlašič igra zelo prepričljivo in pripoveduje o ponesrečenih poskusih, kako tam v Ameriki priti do slave in bogastva. Mate pride do spoznanja, da je vsa stremiljenja in vse želje možno strniti v eni sami besedi: „doma“.

Poseben čar je tej prireditvi dal hrvaški ansambel Kolo slavuj, ki je z izvirnimi in koreografsko dovršenimi ljudskimi plesi navdušil številno občinstvo. Obe predstavi sta bili do zadnjega razprodani.

Omembe vredno je, da so poleg goslača Tonija Strickerja, ki je sam hrvaškega porekla, sodelovali še plesalci ogrske državne opere ter trobentaš Loidl.

Peter Tyran

TV LJUBLJANA — 1. in 2. SPORED TV

1. SPORED

Nedelja, 20. julija:

9.20 Poročila — 9.25 Živ žav — 10.15 Flipper — 10.40 Kitajec v Scotland Yardu — 11.30 Folklorni ansambel Kuban — 12.00 Ljudje in zemlja — 12.30 Poročila — 17.40 Poročila — 17.45 Mož brez spomina — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 20.00 Veliki transport — 21.00 Jazz na Ekranu: Julius Hemphill Jah Band — 21.35 Športni pregled — 22.05 Veslanje — 22.15 Plavanje — 22.30 Poročila

Ponedeljek, 21. julija:

18.20 Poročila — 18.25 Smer deveti otok — 18.40 Na črko, na črko — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Vskok — 20.25 Vse reke tečejo — 21.20 Risanka — 21.30 TVD — 22.05 Aktualno: Kako Španci znajo zaslužiti več?

Torek, 22. julija:

8.30 Poročila — 8.35 Pesmi o junakih — 9.05 Solza polna smeha — 9.50 Kapitan Horatio Hornblower — 11.45 Poročila — 17.10 Poročila — 17.15 Slovenski venček — 17.45 Živi planet: Džungla — 18.40 Čas, ki živi: Vražji vrtec — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Pedenjžep-iz gozdov je pesem vstajala — 20.15 Čez tri gore — 20.45 Gora in simbol — 21.30 TVD — 22.05 O grehu stare Jakobce

Sreda, 23. julija:

18.20 Poročila — 18.25 Slovenske ljudske pravljice — 18.40 Narodni parki: Plitvice — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Ideologija in zločin — 20.20 Šopek domačih — 20.50 Spoznano-neznano — 21.20 Risanka — 21.30 TVD — 22.05 Film tedna: Zgodbe iz Dunajskega gozda

2. SPORED

Nedelja, 20. julija:

13.55 Tenis za Davisov pokal — 18.15 Izvirni: Kronike — 19.00 Vaterpolo — 20.00 Desetletja uničevanja: Mehanizem pragozda in nevihte nad Amazonko — 20.50 Poročila — 21.00 Malu — 22.00 Kitajska poezija — 22.40 Rezerviran čas — 23.00 Poletna noč TV Ljubljana

Ponedeljek, 21. julija:

14.50 Glasbena oddaja — 15.20 Poročila — 15.30 Številke in črke-kviz — 15.50 Dolgo potovanje po puščavi — 17.05 Risanka — 17.25 TVD — 18.00 Beograjski TV program — 19.00 Telesport — 19.30 TVD — 20.00 Znanost in mi — 20.50 Poročila — 20.55 Odprta knjiga — 21.30 Dinastija — 22.20 Poletna noč TV Ljubljana

Torek, 22. julija:

14.55 Glasbena oddaja — 15.25 Poročila — 15.35 Številke in črke-kviz — 15.55 Dolgo potovanje po puščavi — 17.05 Risanka — 17.25 TVD — 17.45 Mali svet — 18.15 Zaščitena narava — 18.45 Zabavnoglasbena oddaja — 19.30 TVD — 20.00 V tork ob osmih — 20.45 Zrebanje lota — 20.50 Poročila — 20.55 Verigolomec — 21.55 Mate Balota — 22.25 Rezerviran čas — 22.30 Poletna noč TV Ljubljana

Sreda, 23. julija:

15.00 Glasbena oddaja — 15.30 Poročila — 15.40 Številke in črke-kviz — 16.00 Neuničljiva Marija — 16.55 Mali koncert — 17.05 Risanka — 17.25 TVD — 17.45 Otroška serija — 18.15 Muzeji in galerije — 18.45 Mali veliki svet — 19.30 TVD — 20.00 Plesna umetnost drugače — 20.30 Skupina „Ayllu“ — 20.40 Poročila — 20.45 Življenje in ne film — 21.30 Taksist — 22.30 Poletna noč TV Ljubljana

Četrtek, 24. julija:

15.00 Glasbena oddaja — 15.30 Poročila — 15.40 Številke in črke-kviz — 16.00 Neuničljiva Marija — 16.50 Mali koncert — 17.05 Risanka — 17.25 TVD — 17.45 Bojazljivi volk — 18.15 Znanstvene teme — 18.45 Dobre stare uspešnice — 19.30 TVD — 20.00 Hiša — 21.25 Poročila — 21.30 Rezerviran čas — 22.20 Poletna noč TV Ljubljana

Četrtek, 24. julija:

18.20 Poročila — 18.25 Vijavaja-ringaraja — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Mozaik kratkega filma: Arktična velska tekma — 20.25 Popevke ob Gardskem jezeru — 21.30 TVD — 22.05 Goya

Petek, 25. julija:

18.15 Poročila — 18.20 Ustvarjalne igre — 18.45 Flipper — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Železi ste, poglejte — 20.15 Ne prezrite — 20.25 Amazonka: zlata reka — 21.10 Risanka — 21.30 TVD — 22.05 Bergerac — 23.05 Kultura bivanja — 23.10 Večni jezdec

Sobota, 26. julija:

15.00 Poročila — 15.05 Smer deveti otok — 15.20 Na črko, na črko — 15.50 Slon se je izgubil — 19.10 Risanka — 19.30 TVD — 19.50 Knjiga — 20.05 Muppet show — 20.30 Zrcalo tedna — 20.50 Dežela tisočih resnic — 21.15 Risanka — 21.30 TVD — 22.05 Ubijalec

Kdo bi se rad pridružil kolesarski skupini iz Koroške in Slovenije, ki bo

od petka, 25. julija, do nedelje, 3. avgusta

kolesarila po Koroški, Reziji in Sloveniji? Povezuje nas alternativno življenje ter pesem. Podrobnejše informacije dobite na uredništvu Nedelje, tel.: 0 42 22/54 5 87 (Tomažič)

Petek, 25. julija:

15.00 Glasbena oddaja — 15.30 Poročila — 15.40 Številke in črke-kviz — 16.00 Neuničljiva Marija — 16.55 Risanka — 17.25 TVD — 17.45 Lutkomendija — 18.15 Začimbe po svetu — 18.45 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Koncert z Dubrovniških poletnih priveditev — 20.45 Poročila — 20.50 Človeški faktor — 21.40 Nočni kino: Dokumentarni ciklus „Nevsakanji vidiki“: Zadnji dan Lampioja — 22.30 Poletna noč TV Ljubljana

Sobota, 26. julija:

15.45 Kako biti skupaj — 16.15 Miti in legende — 16.30 Razigrana mladost — 17.30 Romeo in Julija iz 1001 noči — 19.00 Narodna glasba — 19.30 TVD — 20.00 Radenci 86: Big Band — 20.40 Dubrovniški poletni dvorci — 21.25 Poročila — 21.30 Športna sobota — 21.50 Rezerviran čas — 22.30 Poletna noč TV Ljubljana

RADIO CELOVEC

Slovenske oddaje

Petek, 18. 7. 1986

Cerkev in svet (J. Merkač).

Kulturno-glasbena oddaja.

Sobota, 19. 7. 1986

Duhovni nagovor (žpk. Marko Jernej) — Voščila (D. Urschitz).

Nedelja, 20. 7. 1986

Za dobro voljo.

Ponedeljek, 21. 7. 1986

Sonce, morje in pesem.

Torek, 22. 7. 1986

Za starejše letnike (M. Inzko).

GALERIJA ROŽEK je odprta v petek, soboto in nedeljo med 15. in 18. uro.

MF
Meister
Fenster

...einfach meisterlich

ZASTOPSTVO IN POSVETOVANJE PRI

blažej center

VALENTIN BLAŽEJ, 9150 Bleiburg/Pilberk, Tel. 04235/2194, Telex 422730 BLCE A

VSEKAKOR VAM IZDELAMO ZELO UGODNO PONUDBO!

Prosim za/Ich bitte um:

Prospekt Osebni obisk predstavnika Blažej-Centra
Vertreterbesuch

Ime/Name:

Naslov/Adresse:

Telefon:

● Rebrca

TEDEN MLADIH UMETNIKOV v mladinskem centru na Rebrcu Od ponedeljka, 28. julija 1986 ob 10.00 uri do sobote, 2. avgusta 1986 ob 13.00 uri

● Obirsko

KEGLJANJE ZA „DVA PRAŠIČA“ pri Jerebu na Obirskem
Prireditelj: Alpski klub „Obir“ na Obirskem
V petek, 18. julija 1986, od 16.00—21.00 ure; v soboto, 19. julija 1986, od 16.00—21.00 ure; v nedeljo, 20. julija 1986, od 9.00—20.00 ure FINALE
V soboto, 19. julija bo tudi SREČANJE, z jedmi na žaru. Zabavali bodo domači godci.

● Globasnica

ŠPORTNI PRAZNIK V GLOBASNICI
Čas: v soboto, 19. in nedeljo 20. julija 1986
Kraj: v šotoru pri športnem igrišču
sobota, 19. julij 13.30: nogometni turnir; 20.00: ples, igrajo „Fantje treh dolin“
nedelja, 20. julij 12.00: nogometni turnir; 18.00: finalna igra; 20.00 ples — igrajo „Unterkrantner Sextett“

● Celovec

NINA CARNELUTTI in EGON BAVČER razstavljata od 9. do 19. julija 1986 v Mohorjevi knjigarni v Celovcu.

PRIRREDITVE

● Komelj

VII. SPOMINSKI POHOD NA KOMELJ
„po poteh Domnove čete“
Prireditelji: Zveza koroških partizanov, Slovensko prosvetno društvo „Edinost“, Krajevno združenje ZSM Pilberk, Krajevni odbor Zveze slovenskih organizacij
Čas: v nedeljo, 20. julija 1986
Zbirališče: od 8.30 do 9.00 ure pri Janku Apovniku na Borovju št. 32 pri Pilberku.

● Pilberk

PAZNIK GLASBE V PLIBERKU
Prireditelj: Kulturinitiative Bleiburg
Čas: v soboto, 19. julija 1986
Začetek: ob 16.00 uri
Nastopajo: Carla Bley, Don Cherry, Sylvain Kassap, Peter Gröning

● Slovenji Plajberk

SLAVNOSTNA ZAKLJUČNA MAŠA Z OBLJUBO
Prireditelj: Slovenski koroški skavtje
Čas: v nedeljo, 20. 7. 1986
Kraj: Slovenji Plajberk (pot bo označena)

● Galerija Rožek

OTVORITEV RAZSTAVE POKRAJIN Giselberta Hockeja (umetnik bo navzoč)
v soboto, 19. 7. 1986, ob 20.00 uri
Razstava bo odprta do 17. 8. 1986 od torika do nedelje med 16.00 in 19.00 uro.

● Kočuha

SREČANJE NARODNO-ZABAVNIH ANSAMBLÖV
Prireditelj: Slovenska prosvetna zveza
Čas: četrtek, 24. julija 1986, ob 20.00 uri
Kraj: v šotoru pri Werniku v Kočuhli
Nastopajo: Planinski sekstet; Fantje iz Podjune; Ansambel „Korenika“, „Jepa“; Trio „Drava“, „Pavelič“

Na dan žeganja sv. Ane, 27. julija 1986, bo SLAVNOSTNA OTVORITEV nove planinske kočice na Veškem stanu. Slavnostna maša se bo pričela ob 10.30 pri kapelici sv. Huberta, po maši pa bo žeganje nove planinske kočice.
Vse prijatelje gora in dobrotnike, ki so darovali in pomagali, da smo kočico na Veškem stanu, ki je red dvema letoma pogorela, lahko spet postavili, prav prisrčno vabimo, da se z nami poveselijo.

● Bilčovs

Razstava Draga Druškoviča je odprta do 31. avgusta 1986 v galeriji „BI“ Posiljilnica v Bilčovsu

● Klopinj

VEČER S SLOVENSKO PESMIJO
Prireditelj: SPD „Danica“ v Št. Vidu v Podjuni
Čas: v četrtek, 24. 7. 1986, ob 20.30 uri
Kraj: pred Supermarktom Rutar ob Klopinskiem jezeru
Nastopajo: MePZ SPD „Danica“ iz Št. Vida v P.

Z Našim tednikom
NA DOPUST

I. IZMENA
od 23. avg. do 30. avg. 1986
v naselju KAKTUS v Supetru

Prevoz iz Celovca/Cartrans do letališča Brnik in nazaj, polet Ljubljana-Split-Ljubljana, transfer iz Splita do naselja KAKTUS in povratek. Polpenzion v 2-posteljnih apartmanih.

Rok prijave: 8. avgust 1986

SAMO

3980,-

Razpisujemo delovno mesto
Šef-sekretarja(ke)
za trgovsko firmo v Celovcu

Pogoji: dobro obvladanje angleščine in slovenščine, stenografije, dobre organizacijske sposobnosti.
Prošnje z življenjepisom in spričevali na naslov:
Tovarna celuloze OBIR
A-9133 Miklavčevo

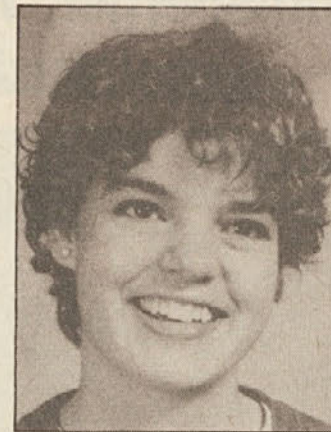
● Rebrca

TEDEN MLADIH UMETNIKOV

v mladinskem centru na Rebrcu

Začetek: v ponedeljek, 28. julija 1986 ob 10.00 uri
Konec: v soboto, 2. avgusta 1986 ob 13.00 uri
Cena: 690,— šil. za polni penzion. Stroški za material se posebej zaračunajo.

Prinesi s seboj: osebne potrebščine, delovno obleko, škarje, lepilo, vodene barvice in veliko dobre volje!
Z vami bodo delali, risali, peli, plesali: Valentin Oman, Barbara Mösseneder, Tanja Zgonc, Saša Kump, Rožica Pušnik, Pepca Weiss, Anica Fugger.

17-letna američanka Alicia Prather išče koroško slovensko družino, ki bi jo za eno leto sprejela v svojo hišo.

V okviru AFS (Izmenjalni program za socialno in interkulturalno učenje) iščemo družino, ki bi bila pripravljena sprejeti za eno leto Alicio Prather v svoj družinski krog.

Alicia Prather prihaja iz majhnega mesta v ameriški državi Oklahoma, se zanima za človeka (pozneje želi študirati medicino) in rada pomaga povsod, kjer je potrebno. Posebno jo zanima teater, rada kuha, bere in telovadi — to pa najraje v lepi naravi.

Malo nemščine se je že naučila, že danes pa se veseli, da se bo lahko v tem jeziku izpopolnila in se naučila tudi še slovenščine.

Če bi radi sprejeli Alicio v Vašo družino, se javite prosim pri: Hilde Fanta, Anzengruberstr. 44/2/2/5, Celovec, tel.: 04222/219032.

SAK pomagal bratom — 4 igralci v Sele

Štirje igralci SAK bodo letos igralo za Selane v 1. razredu. Selani hočejo na vsak način že v prvem letu nazaj v podligo, kjer so igrali že dve leti. V Sele so se vrnil tudi trije drugi igralci, Hobel in Gregorič pa sta se zopet priključila SAK.

Rudi Urban

Janko Woschitz

Mirko Wieser

Manfred Ramusch v Šmihelu

ASKÖ Šmihel

Šmihelčane bo letos ojačil Pliberčan Manfred Ramusch. Ramusch je vsa leta uspešno napadal v Pliberku, in je na „svoja stara leta“ brezplačno menjal v Šmihel, kjer od njega mnogo pričakujejo. Iz LZ — Celovca pa je prišel v Šmihel sin predsednika mladi Dieter Ramusch, ki je zelo velik talent. Iz Klopinja pa so dobili Šmihelčani Eberharda, ki je menda odličen igralec. Druge pa hočejo Šmihelčani letos igrati predvsem z mladimi igralci, ki jih je v Šmihelu trenutno dosti.

Novi igralci: Manfred Ramusch (SVG Pliberk), Dieter

Ramusch (LZ Celovec), Günther Eberhard (Klopinsko jezero), Roller Franc (Žvabek)
Odšli so: Willi Hutter, Klemenc Wriesnig (SVG Pliberk), Mochar (Ruda), Motschnig (Železna Kapla), Mack (Grebini);
Odjavljeni: nobeden
Kader: Vrhnjak, Puckel, Leitgeb; Šuler, Hermann, Krausler I, II, Pajenk, Buchwald, Blažej, W. Berchtold, K. Berchtold, H. Berchtold, A. Berchtold, Ramusch I, II, Eberhard, Močilnik, P. Verhnjak, V. Britzmann, Lopinsky;
Trener: Dušan Djurič — **sekcijski vodja:** Oswald Hribnik
Sponzor: Raika Pliberk/Spar Pliberk-Šmihel—Žvabek
Sezonski cilj: mesto v sredini, po možnosti v prvi tretjini.

SAK premagal NK Split

SAK — NK Split 2:1 (1:1)

SAK: Dalanovič, Stern, F. Sadjak (46. D. Kert), Wieser, Kreutz, Ramšak, Velik, Jočičević (70. Čertov), Pichorner, Lesjak, Luschnig (80. Perč)
 Dobrla vas, 200 gledalcev
 Sodnik: P. Ruch
 Streliči: Marijan Velik (enajstmetrovka) in Lesjak oz. Boban

NK Split (II. jug. liga) je na turneji po Koroškem premagal že Trg (Feldkirchen) 1:0, s Spittalom se je ločil 1:1 neodločeno. Za prvi poraz pa je poskrbel preteklo nedeljo v Dobrli vasi SAK. Čeprav so gostje iz Jugoslavije povedli že zgodaj na 1:0, je SAK igral bolj inicia-

tivno in imel celo tehnično velike prednosti, kar nedvomno nihče ni pričakoval. Predvsem Marijan Velik in Ivan Ramšak sta se že mesec pred začetkom prvenstva pokazala v odlični formi, z njima se je dvignila igralska raven celotnega moštva. Na poskus je pri SAK tokrat igral Lesjak (Dobrla vas), Wölbl in Lojze Sadjak pa sta tekmo opazovala le od zunaj.

Zmage proti II. ligašu gotovo ne velja precenjevati, na vsak način pa se je pokazal SAK že v odlični formi, kar da upati za novo sezono.

NT-ŠPORT

Trenerju Jakopiču je letos na razpolago vrsta izkušenih igralcev, moštvo pa dopolnjujejo mladi igralci, ki naj bi v nekaj letih bili nosilci igre. Kot že znano, je Travnik odšel v Klopinj, Čertov pa v Celovec k SAK.

Prvi vratar bo letos mladi 18 letni Milan Oraže, doslejšnji vratar Silvo Užnik pa se je odjavil.

Glede sponzorja je v Selah še vse odprto. Še pred prvenstvom se hočejo Selani pogajati s tovarno Obir, pod katerega pokroviteljstvom so Selani letos igrali.

DSG Sele

Novi igralci: Janko Woschitz, Mirko Wieser, Rudi Urban, Lorenc Kreutz, (vsi SAK), Heribert Kulmež (Žvabek), Nante Dovjak (Waisenberg), Falle, Dovjak Franc (DSG Borovlje);

Odšli so: Nanti Travnik (DSG Klopinsko jezero), Čertov Aleksander, Martin Hobel, Stanko Gregorič (SAK)

Odjavljeni: Joza Čertov, Zdravko Oraže, Silvo Užnik

Kader: Milan Oraže, Daniel Čertov; Jakopič, Nante Dovjak, Janko Woschitz, Norbert Hribnik, Ogris; Olip, Urban, Wieser, Užnik Siegfried, Falle, P. Čertov, K. Hribnik, L. Kreutz, Kulmež, F. Dovjak

Trener: Matjaž Jakopič — **sekcijski vodja:** Nanti Olip

Sponzor: doslej nobeden

Dva nova vratarja za Bilčovs

Bilčovs

Novi igralci: Werner Bürger (Kriva vrba), Rudolf Gabbauer (ASK), dr. Kurt Kurnik (ATUS Bistrica), Johann Unterkoffler (Landskron), Stojilkovski (Pogorče) in Sigi Hobel (SAK) oba igralca dokončno pri Bilčovsu

Odšli so: Spendler (nazaj v Hodiše)

Odjavljeni: nobeden

Kader: Schaunig, dr. Kurnik, Unterkoffler, Glantschnig, Schellander, Zablatnik, Kuess I, II, Krainer, Maierhofer, Schöffmann, Bürger, Gabbauer, Ogris, Stojilkovsky, Partl, Hobel, Hafner I, II, Quant-schnig;

Trener: Bernd Golda — **sekcijski vodja:** Karl Haslauer
Sponzor: Lesno podjetje GASSER

Sezonski cilj: mesto med prvimi tremi

Nogometni klub Globasnica vabi v soboto, 19. in nedeljo 20. julija na

ŠPORTNI PRAZNIK

V soboto igra v šotoru na igrišču znani ansambel „FANTJE TREH DOLIN“, v nedeljo pa vas bo zabaval „Unterkrantner Sextett“

Vsi prisrčno vabljeni!

Wirmsberger, Resch & Co preizkusili SAK

Avstrijska smučarska reprezentanca: SAK 6:6
 V Klopincu so igrali avstrijski smučarji proti SAK. Tekma se je končala pred 1000 gledalci prijateljsko 6:6. Na sliki smučar Erwin Resch, Miha Kreutz (desno), Čertov in Luschnig (levo). Zada desno Peter Wirmsberger

SAK z mladimi v bodočnost - poprečna starost 22 let

SAK se je letos ojačil z igralci, ki so si jih navijači že leta želeli. Christian Wölbl, ki je že pred leti podpisal za SAK — in je potem le ostal v Globasnici, je letos končno prišel. Že lani se je SAK zanimal za Sadjaka, letos je Dobrolčan podpisal. Sadjaka in Wölbla si je SAK izposodil za eno leto, oba pa lahko pridobi naslednje leto za določeno vsoto.

SAK

Novi igralci: Ljubiša Dalanovič (Hajduk Deljko), Alois Sadjak, Mirko Lesjak (Dobrol vas), Christian Wölbl (Globasnica), Aleksander Čertov (DSG Sele), Aleksander Kurasch (Št. Jakob), Martin Hobel, Stanko Gregorič (nazaj iz Sel).

Odšli so: Janko Woschitz, Rudi Urban, Mirko Wieser, Lorenz Kreutz (Sele), Mrkun (Galicija), Sigi Hobel (Bilčovs), Ratajec (Olimpija/Slovan), P. Jovičević (Olimpija), Preschern, (Železna Kapla), Roman Raczynski (Austria), Bostjančič (Škofiče), Janežič (Št. Jakob), Albin Rauscher (Rožek).

Odjavljeni: Jože Gregorič
Kader: Dalanovič, Smrečnik, A. Sadjak, F. Sadjak, Stern, Kreutz, F. Wieser, Ramšak, Jovičević, Velik, Luschnig, Lesjak, Pichorner, Čertov, Martin Hobel, D. Kert, Perč, Polanšek, Lampichler, Jagodič;

Trener: Jagodič — **sekcijski vodja:** Albin Waldhauser
Sponzor: Posojilnici — Zveza/Bank; Naš tednik
Sezonski cilj: mesto za pokal.

V Sele so letos šli kar 4 igralci, ki bodo prav gotovo zelo ojačili moštvo izpod Košute. Iz Sel pa sta se vrnila Hobel in Gregorič.

Čeprav je na videz veliko novih igralcev, bodo letos prav mladi igralci dobili možnost se uveljaviti v prvem moštvo.

Trener Jagodič je s kadrom zadovoljen in upa doseči vsaj lanski cilj — mesto za pokal.

Že na prvem treningu pa je izrazil nasproti igralcem upanje, da bo SAK v novi sezoni igral za prvo mesto.

NT-ŠPORT

SAK je za eno leto zopet zapustil Roman Raczynski, podpisal je zopet za celovško Austrio. Albin Rauscher, ki se letos ni mogel več zmeniti s SAKom, pa je podpisal za Rožek.

Ta teden je SAK v Celovcu na pripravah. Trenira pribl. 20 igralcev, nekateri igralci, kot Hobel in Gregorič, pa bodo pričeli s treningom šele naslednji teden.

Odjavil se je letos zopet Jože Gregorič, ki hoče letos ozdraviti stare poškodbe.

Trener Jagodič lahko mirno gleda na novo sezono — na razpolago ima dobro moštvo

Ljubiša Dalanovič

Christian Wölbl

Alois Sadjak

Mirko Lesjak

Aleksander Čertov

SVG Pliberk

Novi igralci: dr. Dieter Ramusch (Graz), Willi Hutter (nazaj iz Šmihela) Hober Manfred (LZ — Wolfsberg), Richard Strauss (Magdalen), Rosmann (nazaj iz Rude)

Odšli so: Vugrinec (ASV), Ramusch Manfred (Šmihel)

Odjavljeni: Schatz, Wriesnig
Kader: Matschek, Eberwein, Djurevič, Liesnig, Golautschnig I, II, Hutter, Matschek, Slanitsch, Skoff, Hober I, II, dr. Ramusch, Strauss, Pawluch, Brezovnik, Wuntschek, Riedl, Rosmann, Kottnik

Trener: Walter Jernej — **sekcijski vodja:** Paul Jörgl
Sponzor: Raika Pliberk
Sezonski cilj: mesto v sredini

Franc Gostenčnik trener Globasnice

V novi sezoni bo treniral Globašane znani trener Franc Gostenčnik z Raven. Gostenčnik je mdr. treniral že Pliberk, SAK, Šmihel — z Metlovo pa je pred enim letom postal prvak 2. razreda. Globašane je zapustil „zvezda“ Christian Wölbl — menjal je k SAK. Dolejšnji vratar Žmauc pa je odšel nazaj v Slovenijo — njega bo nadomestil Beliš, ki je že igral v Globasnici.

SC Globasnica:

Novi igralci: Mischitz Otto (Klopinsko jezero), Kollman Martin (Sinča vas), Beliš Ivo (Slovenj Gradec), Blažej Adolf (stal eno leto);

Odšli so: Albin Žmauc (NK Medvode), Christian Wölbl (SAK)

Odjavljeni: Fera, Butej, Kordeš

Kader: Mischitz, Pajančič, Schatz, Dumpelnik, Hutter, Kowatsch, Kollmann, Micheu, Dlopst, Gallo, Wautsche, Beliš, Thonhofer, Blažej, Konetschnig, Sadjak;

Trener: Franc Gostenčnik — **sekcijski vodja:** Albin Wautsche — **predsednik:** Simon Harrich

Sponzor: Nobeden

Sezonski cilj: mesto med prvimi

Franc Gostenčnik bo treniral v sezoni 86/87 globaško moštvo

Praznik skupne igre in razvedrila

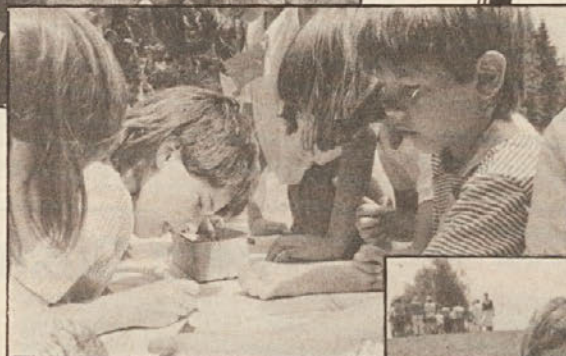
Že četrtrič so priredile KM Pliberk-Žvabek-Suha-Vogroče, Živinorejska zadruga, KPD „Drava“ in Krščanska kulturna zveza „Srečanje pri Štibarju“.

Zgodaj zjutraj se je več tropic najbolj zagnanih udeležencev napotilo peš z Doba, Vidre vasi in Pliberka na Komelj.

Ob 11.30 se je na Komelju pričela sv. maša, ki jo je ob glasbeni spremljavi ansambla „DO IT“ daroval šmihelski kaplan Pepej Markowitz.

Po maši je sledil koncert DO IT, (sestavljajo ga: Milan Piko, Samo Hudl, Marko Čik, Mario Podrečnik in Niko Vauti!), ki je na zelo osvežujoč način zmotiviral vseh 400 udeležencev,

da so z zanimanjem sodelovali pri olimpijadi. Olimpijada je bi-

la sestavljena iz več iger, ki so bile tako koncipirane, da so nagovorile mlado in staro. Ko so se eni smučali po travi, so drugi risali z do-maćim slikarjem Jožetom Štefa-nom, spet drugi so se izpopolnjevali v polo-igri, metali obroče, se urili v kre-ativnem plesu ali pa se malo oddahnili pri pisanju zgodbice na temo „počitnice“. Medtem ko je žirija ocenjevala posamezne sku-pijači in s tem nadomestili energije, katere so izgubili pri skupnem igranju. Za veselo razvedrilo pa so poskrbeli številni domači vižarji s svojimi poskočnimi vižami, ki so šle v uho in v noge. V lepem razpoloženju smo skupno še dolgo pose-deli, se pomenili z znanci, katere drugače le malokdaj srečamo. Zve-čer pa smo se le bolj težkega srca vrnili na svoje domove, seveda s „troštom“, da se bomo prihodnje leto spet srečali pri Štibarju.